

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Az adóreform.

Sokban igazuk van azoknak, akik nincsenek megelégedve a kiegyezés gazdasági részével és hangoztatják, hogy nagyobb terheket ró Magyarországra, mint az eddigi kiegyezések.

Sokban igazuk van, de ha a kiegyezés összes körülményeit tekintjük, be kell látnunk azt, hogy ez a kiegyezés is sokkal jobb, mint semmi kiegyezés s hogy a bizonytalan állapot, amely már közel egy évtized óta tart, igen nagy veszedelmeket rejtegethet mélyében s ezeket a veszedelmeket szüntette meg az Ausztriával megkötött gazdasági alku.

Most a pozitív alkotások kora köszöntött Magyarországra s hazánk boldogulni akkor fog, ha a békének ezt az időszakát kihasználjuk.

A kiegyezés nem akadályozza, hogy iparunkat, kereskedelmünket fellendítsük, hogy igazságszolgáltatásunkat, közigazgatásunkat megjavítsuk s hazánk kulturáját végre európai nivóra emeljük.

Örömünkre szolgál, hogy az első alkotásról már beszámolhatunk.

A pénzügyminiszter benyújtotta az adóreformról szóló hat törvényjavaslatát a képviselőházba. Szólnak pedig ezek a javaslatok a közszolgáltatások

egyesített kezeléséről, az általános kereseti adóról, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adójáról, a tőkekamat- és járadék-adóról, a házadóról, a földkataszter kiigazításáról és a földadók százalékanak megállapításáról, végül a jövedelemadóról.

Amint látjuk, ez a reform felöleli az adózás számos ágát és célszerű, igazságos, becsületes, új törekvéseket visz bele az immár tarthatatlanná vált magyar adózási törvényekbe.

Mindazonáltal legyünk őszinték. Aki azt hiszi, hogy a hét törvényjavaslat, melyet tegnap nyújtott be a képviselőházban a miniszterelnök, megszünteti a magyar nép legrégibb panaszát, a nagy adó miatt, az csalódik. Mert bizony nagy marad az adó ezután is. A közel 1400 millió államháztartás költségeit jámbor óhajtsokkal fedezni nem lehet.

Ha az adók által legjobban sújtott kisgazda elolvassa a terjedelmes javaslatokat, nem fogja megérteni belőlük, mennyiben teremtenek azok jobb helyzetet rá nézve, de meg fogja érteni azt is, hogy házacskáját, földcsekjét ezután is elvehetik tőle adóba és hogy az a teher, amely legjobban nyomta eddig, a 25 százalékos földadó, a jövőben is megmarad.

A homestead és a földadó fokozatossá tétele: ez volt évtizedeken keresztül az alfája és az omegája minden ígéretésnek, mely az adóreformra vonatkozott. És éppen ez a kettő hiányzik a javaslatokból.

Senki nem vonja kétségbe azt, hogy az adóreformról szóló javaslatok sok közérdekű, méltányos és becsületes újítást tartalmaznak, senki nem vitatkozik afelett, hogy szükség volt ezekre is; de a paraszt, akit féltünk és szeretünk, akit itt akarunk tartani a hazában, de akit Amerikába kerget a nyomoruság és a nagy adó, a paraszt nem látja valami különös hasznát az adóreformnak. Mindössze néhány korona az, amivel kevesebbet kell fizetnie ezután. Gyenge flastrom a nagy tártongó sebre!

A közgazdaság tudósai s a pénzügyek politikusai azt mondják, hogy a fokozatosság elvét nem szabad belevinni az állam legnagyobb adójövedelmébe, a földadóba. Mert ez egyszerűen felbillentené az államháztartás egyensúlyát. Évszázadokon át fejlődött ki ez az adózási rendszer s akármilyen igazságtalan és ósdi is, aki ellér tőle, az a sötétbe ugrik s veszedelemnek teszi ki az országot. Nem vitatkozunk a számok akrobatáival, ámbár érvelé-

TÁRCA.

A GYÓGYSZERÉSZNÉ.

Még kis gyermek voltam, amikor a főtéren, a mi házunkkal szemközt, új ember vette át „Páduai szent Antal” gyógyszerárát. Az új patikus a harmadik megyéből került oda és Donácsky János volt a neve. Már java korában lehetett, de hát csak most tudta önállósítani magát, miután husz esztendőn keresztül ropogtatta a gyógyszerészegédek száraz kenyerét. Azért mondom különösen, hogy „száraz”, mert Donácsky ezen a két évtizeden át kuporgatta össze azt a kis pénzt, amelyből most végre patikát vásárolhatott.

Általában derék embernek látszott az új gyógyszerész, csak — az asszonyok szemében — két hibája volt. Egyik, hogy arca csupa forradás vala, másik pedig — és az volt a legnagyobb, a megbocsáthatatlan hiba — hogy felesége, egy terjedelmes asszonyosság, annak idején szakácsnőből lett Donácskynévá.

Hogy honnan szimatolták ki ezt a mi asszonyaink, maig sem sejtem, de az bizonyos, hogy Donácskyné látogatását az orvosoknál kívül egyetlen egy család sem viszonozta vele, a kaszinóban — hol, mindenki bratyizott, a feleségével senki.

Donácsky látta ezt a mellőzést, de úgy tett, mintha észre sem venné. Barátságos és

nyájas volt mindenkihez, mintha nem is az ő feleségét bojkottálta volna a kis mezőváros ugynevezett uri társasága. Egyszer azonban a derék patikus a „Zöldfá”-ban kissé többet öntött a garatra, mintsem kellett volna, s a bor megoldotta a nyelvét. És ekkor kiöntötte az urak előtt, ami a lelkét nyomta:

— Tudom én — beszélt, — hogy a ti feleségeitek lenéznek az én Marcsámat, mert azelőtt szakácsnő volt, nem pedig uri kisasszony; hanem azt is tudom, hogy nem igazságosak, amikor azt cselekszik.

— Ugyan kérlek — szölt közbe az adótárnok — mit hozakodol elő itt nekünk asszonyi dolgokkal?

A gyógyszerész jelentőset hunyorított a szemével és folytatta:

— No hiszen, nem olyan borzalmas az eset. A hölgyek leszólják a feleségemet, mert cselédsorból emeltem magamhoz, én pedig éppen azért vettem feleségül, mert becsülöm és mert megérdemelte, hogy magamhoz emeljem.

Valaki kocintott és közbeszólt:

— Halljuk!

— Hát halljátok! — felelte Donácsky. Tizenöt esztendővel ezelőtt, huszonhét éves korban vőlegénye voltam egy szép és egy gazdag uri leánynak X. városban. A nevét, mivel úgy sem ismernétek, elhallgatom; mondjuk, hogy Terkának hívták. Egy hónap mulva kellett volna meglenni a lakodalmunknak, s az volt a terv, hogy jövendőbeli ipam megvásárolja számomra a város leg-

jövedelmezőbb gyógyszerárát. A leány is szeretett, vagy legalább mutatta, hogy szeret, anyagi jólétnek is néztünk elébe, szóval igazán elmondhattam magamról abban az időben hogy boldog ember vagyok.

Éppen egy hónappal esküvőnk előtt azonban a gyógyszerárban, ahol akkor dolgoztam, robbanás történt, amely összeégette az arcomat, lepörzsölte bajuszomat és szemöldökömet, azonkívül csaknem megvakított.

A szerencsétlenség után beszállítottak a kórházba, s ott feküdtem heteken át ugyan csak kemény kinok között. Látni sokáig nem láttam semmit, mert a szemem bedagadt volt, s csupán abból tájékozhattam magam a körülöttem történtek felől, amit bepólyázott fülemmel hallottam.

Ötödik napja feküdtem, amikor az orvos első ízben eresztett látogatókat hozzám. Első, aki eljött megnézni, Terka volt, a menyasszonyom. Anyjával jött; leült az ágyam mellé, néhány ijedt, mondhatnám rémült kérdést intézett hozzám, s aztán azzal az ürügygel, hogy nem akarja zavarni a nyugalmam, hamarosan elbucszott tőlem, s mindketten elsiettek.

— Borzasztó, — suttozta távozóban az anyjának, de én, mivel erősen figyeltem, jól hallottam — borzasztó, mama, nem bírom nézni ezt a megcsontított embert!

Ezzel kimentek a kórteremből. Másnap természetesen újra vártam a menyasszonyomat, — nem jött. Harmad, negyed, ötöd, tízed nap megint nem jött. Tizenegyedik na-

seikkel szemben bátran felvonultathatnánk egész légió ellenvéleményt, a próbált közigazdászok és politikusok igazságait.

De kegyelmes és méltóságos uraim, ha még az adórendszer sem szabad megbolygatni, hogyan mentsük meg a végpusztulástól a magyar parasztot?

A kisipar és a vásárok.

A változott viszonyok folytán az ipar terén méltán tehető fel a kérdés, vajjon szükséges, hasznos-e a vásár a kisiparosra avagy kár? Erre a kérdésre az iparügyek terén nagy ismeretkörrel és áttekintéssel bíró egyik országos szaktekinetűnk úgy nyilatkozott, hogy a vásárok szaporítása nem kívánatos, mert azok a kisiparosok helyzetén nemcsak nem lendítenek, hanem arra hátrányosak.

Ha a vásárokról beszélünk, meg kell különböztetnünk az országos és heti vásárokat s előre kell bocsátanunk azt, hogy alig van intézmény, melynek csak előnyei és egyúttal hátrányai ne lennének. Midőn tehát a vásárok szükségességéről, hasznos vagy felesleges voltáról beszélünk, azt kell vizsgálnunk, vajjon az előnyök, avagy hátrányok vannak e tulsulyban ezen régi intézménynél?

Az ugynevezett országos kirakodó vásároknak az ország tulnyomó részében, t. i. a hegyvidéktől eltekintve, ma már nincs értelme és jelentősége. Ezen vásárok vásárló közönsége mai nap ugyanazokból kerül ki, a kiknek piaci központja az országos vásár tartásának helye, akik tehát az ugynevezett heti vásárokat is felkeresik. De mig az országos vásárokat az ország minden vidékéről egybesereglett kétes existenciák keresik fel selejtes áruikkal, amelyekkel minden anyagi és erkölcsi felelősség nélkül csapják be az egyszerűbb vidéki vásárló közönséget s ezzel a helyi és járási iparosoknak elviselhetetlen versenyt támasztanak, addig a heti vásárok vevőközönsége többnyire ismerős iparosoktól szerzi be szükségletét, a vevő és eladó között állandó üzleti viszony fej-

lődik, az iparos jó árut méltányos árban kénytelen a piacra vinni, hacsak vevőit elveszteni nem akarja.

Mig tehát az ugynevezett országos kirakodóvásárok nemcsak azon szempontból, mert a kisiparosra nagy költséggel és idővesztéssel járnak, — úgy hogy az iparos a legtöbb esetben reá fizet árujára, vagy alig keres azokon minimális hasznot, — hanem azért is károsodnak, mert a kisiparost reá szoktatják a füleletes, tökéletlen és hanyag, az ugynevezett „vásári“ munkára. A kisiparnak csak úgy van célja, létjogosultsága, ha cikkeit ugyan azzal a külső csinnal állítja ki, mint a nagyipar, s mellette jó anyagból tartós, gondos, tökéletesebb munkát állít elő. A vevőnek ugyanis csak ily módon térülhet meg az a többletkiadása, melyet a drágább s jobb kézi munkáért kénytelen adni s a kisiparos csak ezáltal egyenlítheti ki a nagyobb tőkével, tökéletesebb munkafelosztással készült nagy ipari és a kisipari termékek között létező előállítási költségkülönbséget.

A heti vásároknál csakis a fentebb felhozott hátrányok állanak fenn. Iparosaink hetenkint legalább is két délelőttöt vesztenek a munkaidőből, mi teljesen munkanélkül telik el, sőt ha a zord időben a piacon való ácsorgással szerzett megbetegedéseket is számítjuk, a munka mulasztás még nagyobb.

A heti vásárok ezen hátránya kétségtelen.

Mig azonban az országos kirakodó vásárokat a mai változott viszonyok közepete hátróztottan károsoknak, feleslegesnek és így megszüntetendőnek tartjuk, addig a heti vásárokról ugyanez nem mondható. A heti vásárokról való járás nem okoz számbavehető költséget. A munkamulasztást mérsékelheti a kisiparos azáltal, hogy a piacra nem maga áll ki, hanem neje, vagy más olyan hozzátartozója, aki munkát nem mulaszt. A heti vásárok hátrányai tehát mérsékelhetők, a vevőközönségre pedig hátróztottan előnyösek, megkönnyítik a választást s nem járnak azal az idővesztéssel, mely az iparosnak otthonában való felkeresésével járnak.

Midőn tehát a vásárok felett itélkezünk, különbséget kell tenünk az országos kirakodó és heti vásárok között s mig az elsőre nézve teljesen osztjuk azt a felfogást, hogy azokat szaporítani nem célszerű, hanem ellenkezőleg azok megszüntetendők, a heti vásárok előnyei még mindig tulsulyban vannak hátrányai felett s így azokra szükség is van.

Más kérdés, vajjon ezen heti vásárokat az iparosok nem tudnák-e más módon pótolni? Igenis, ez lehetséges volna, de csak szövetkezeti alapon. A kisiparosoknak előbbutóbb meg kell érteniök, hogy a nagyiparra egyenlőtlen eszközökkel folytatott küzdelemben csak úgy lesznek képesek magukat fenntartani, ha szövetkeznek s ezzel megszerzik azon előnyöket, melyeket a nagyiparnak a tőke nyújt.

Anyagbeszerzési és áru-értékesítő szövetkezetek s ezek által fenntartott közös boltok és raktárak tetemesen leszállítanak nemcsak az előállítás, hanem az értékesítés költségét is, s így a mainál sokkal előnyösebb helyzetbe juttathatnák a tengődő kisiparos osztályt.

A mult idők elavult intézményét, a vásárokat, csak ily módon lehet és kell majd megszüntetni, illetve új, a mai viszonyoknak megfelelő intézménnyel pótolni.

A kezdeményezésnek azonban nem felülről, hanem az iparosok köréből kell kiindulnia, a kormány és közegei csak támogatják a kisiparosok életrevaló törekvéseit.

A kisiparosok helyzetén semmi nem segíthet, csak a szövetkezés.

Ujdonságok.

— **Hogy van a király?** A magyar király, mint örömmel értesülünk, jobban van. Tartósnak ígérkező javulás állott be, noha azért a felség még mindig gyöngye s hosszabb időbe telik, a mig sulyos baját teljesen kiheverheti.

— **Választások előtt.** Azon törvényhatósági bizottsági tagoknak választása, akik megbízatásukat ez év végével elvesztik, a

„Tilos bemenni a királyhoz!“

Hangzik a válasz untalan.

„Én vagyok a király leánya,

Jogom van látni az apát!

— „Királyhoz nem szabad bemenni!“,

Busan megy el a lány tehát.

„Vagyok a király unokája,“

Ki szívesen mindenha lát!

— „Királyhoz nem szabad bemenni!“

Az unoka elmegy tehát.

„Én várományosa a trónnak,

Akarom látni a királyt!“

— „Királyhoz nem szabad bemenni!“

S a trónörökös félreállt.

És jött egy asszony, szomoruan,

Csak egyszerű, polgári nő:

— Szabad bemennem a királyhoz?

Halkan, félénken kérdi ő.

És a lakáj szól tisztelegve,

S leve a hideg közönyt:

„Első emeleten, baloldalt,

A Felső várva várja önt! . . .

Fenő.

pon azonban levél érkezett tőle, s a levél mellett egy kis csomag. Az ápoló, mivel nem tudta, mi volt benne, gyanútlanul átadta nekem a csomagot. Én kibontotam: a jegygyűrű volt benne. Visszaküldte. A levelet felbontatlanul a párnám alá dugtam a végtelen nyomoruságomra, amelyben még a menyasszonyom is, akinek pedig legközelebb kellene állania a szívemhez, magamra hagyott.

Egyszerre csak ismerős hang riaszt fel sötét gondolataimból:

— Tekintetes urfi! Hogy tetszik lenni? Jézusom, ilyen szerencsétlenség!

Annyi meleg részvét, annyi becsületes érzés volt a beszédjében, hogy én, aki már mindenkitől elhagyatottnak éreztem magamat szinte föllélekzetem:

— Hát mégis van résztvevő sziv a világon!

Ott maradt a látogatási idő végéig; másnap megint eljött; harmad nap újra. Ekkor rábeszélte, hogy menjek haza a lakásomra, majd ő fog ápolni, és amikor hazavittem magam, hát órák hosszat ült, virasztott, mint a hű kutya, mellettem. Amikor pedig megtudta, hogy elhagyott a menyasszonyom, sirva fakadt:

— Istenem, mért nem születtem én uri kisasszonynak!

Feléje fordítottam, fektemben a fejemet, s mivel rá még nem nézhettem, mert a szememen még mindig kötés volt, a kezemet nyújtottam feléje:

— Sohse sirj Marcsa megsegít az Isten!

— Amint, hogy — fejezte be elbeszélését, töltve a pohárba, a forradásos képű patikus, — meg is segített. Először azáltal, hogy meggyógyultam, másodsor pedig, hogy Marcsát — mert hiszen ő volt a háziasszonyom szakácsnője — feleségül vettem.

Az urak, kezükben a boros pohárral, kapatos komolysággal fölálltak és kocintottak:

— Ez derék dolog volt, patikus! Isten éltesse a feleséged ő nagyságát!

És kivörösödött arccal ittak — mivelhogy némelykor csakugyan borban van az igazság — a volt szakácsnő, egészségére.

Hanem azért a feleségeik soha sem vizsnozták a látogatását.

KRÓNKA.

Schönbrunban a csupasz lakájok

Nesz nélkül járnak, ujjhegyen,

Neusser tanár és Kerzl orvos

Parancsolják, hogy: csend legyen!

A levegő elzárva mindenütt,

Sehol sincs egy parányi rés,

Mély csönd . . . csak néha-néha hallszik

Nehézkes, száraz köhögés.

Herceg jöhet és hercegasszony,

Az ajtó mindnek zárva van,

következő hónap 5-én fog megejteni. A mindszenti kerületben Mácsay Lajos, Keresztes Ferenc és Korom Gáspár a kilépő tagok. Az új tagok megválasztása érdekében tegnap délután Zánthó Kálmán vendéglőjében értekezlet volt, melyen Basa József uradalmi kasznárt, Koncz Lajos községi főjegyzőt és Keresztes Ferenc vendéglőst jelölték.

— **Tűzoltó-bál.** A múlt vasárnap megtartott tűzoltó-bál úgy anyagi, mint erkölcsi sikerének szép eredménye után, a vezetőség nem mulaszthatja el ezúton köszönetét nyilvánítani a bálon megjelent lelkes közönségnek és mindazoknak, kik adományaikkal és felülfizetéseikkel áldozatot hoztak a jótékony célnak. A megnyilatkozott nemes pártfogásnak köszönhető, hogy az egyesület ismét 99 korona 54 fillérrel gyarapította vagyonát, amely összeg, mint tiszta nyereség, szerepelt az elszámolásnál — 211 K 20 f. összegbevétel és 116 K 66 f. kiadással szemben.

Adományokat küldtek: Mezőfi Vilmos 5 K, Weisz Testvérek 4 K, Hajnal Jenő, Gelsy Péter, Szvoboda Ödön, Schönfeld Jeremiás, Horváth Antal 2—2 K, Mészáros Imre Csongrád 1 K.

Felülfizettek: Tary István, Goldner Ödön 4—4 K, Weisz Imre, Wimmer Károly, Wimmer Béla 2—2 K, Szabó Lipót 1 K 60 f, Weisz Miklós 1 K 40 f, Csótó Nagy István 1 K 20 f, Schmid Dezső, Apró pénztáros, Schwarz Lipót, Vida János, Hevesi Pál, Zánthó Kálmáné, Zánthó Kálmán, Ábrahám József, Büchler Gábor, Gyovai István, Tormássy Miklós 1—1 K, Müller Mór, Apró Balázs, Zánthó István, Koncz Lajos, Elekes Lajos, Keresztes Ferenc, Gyovay István, Szilágyi Gyula, Pozsgai György 80—80 f, Bálint Dávid 50 f, Danicska József 40 f, Hevesi Gábor 30 f, Apró Balázs és Heiman Jenő 20—20 fillért.

— **Kérelem.** A mindszenti Polgári Kör választmányára legutóbb megtartott ülésén egy bizottságot küldött ki a könyvtár felülvizsgálására. Hogy ezen vizsgálat keresztülvihető legyen, szükséges, hogy az összes meglévő könyvek a könyvtárban legyenek, miért is felkéretnek a tagok, hogy az olvasás céljára kivitt könyveket legközelebb visszaküldjék a könyvtárba. Az elnökség.

— **Uj gyalogjárdák.** A járda-építő bizottság tegnap délután ülést tartott, amelyen elhatározták, hogy a Szent István- és Vajdautcák gyalogjáróit a jövő hó folyamán kiépítetik. Az új gyalogjárók készítésénél csupán a helybeli téglagyárosok készítményeit fogják alkalmazni, mint amelyeket a bizottság úgy minőség, mint ár tekintetében elfogadott.

— **Az új munkásbiztosítási törvény a gyakorlatban.** Az új munkásbiztosítási törvény életbeléptetése és végrehajtásának megindítása annak intézkedése tekintetében már is több véleménykülömböséget vetett fel, amelyek igen széleskörű és fontos érdeket érintenek. Egyike ezeknek a munkás biztosító hivatal elvi jelentőségű határozata, mely kimondta, hogy az a kereskedelmi alkalmazott, aki rendes fizetését hat héten át betegség esetén is élvezzi, ezen idő alatt táppénzre igénytel nem bír. Ezt az általános megütőközést keltő határozatot a munkásbiztosító hivatal újabban egy másik határozattal egészítette ki, amely szerint a táppénz csak abban az esetben tagadható meg, ha a tag-

nak betegsége alatt fizetésre, vagy bérre való igénye törvényben van biztosítva. Az országos magyar kereskedelmi egyesülés a munkásbiztosító hivatalnak ezt a két határozatát együttesen vette tárgyalás alá és terjedelmes beadványban azt kéri, hogy a munkásbiztosító hivatal tegye a kérdést újabb megfontolás tárgyává és hozzon újabb határozatot.

— **Vásári tolvajok.** Kürtös Mihály, Bajkai László és Barta László félegyházi suhancok állítólag csirke-vétel miatt rúccantak át Mindszentre, de mivel baromfit vásárolni nem tudtak, összelopkodtak egy csomó ostort. A szemfüles rendőrség hamarosan elcsipte a különös tolvajokat s kellő megostorozás után szabadon bocsátotta őket. Mivel ilyen állapotban hátha nagyobb lesz a vételkedvük.

— **Uj fegyver a hadseregben.** A hadvezetőség éveken keresztül kísérleteket folytatott avégből, hogy a modern technikának mindenben megfelelő automatikus kézifegyverhez jusson. A különféle modellekkel történt kísérletek alapján a hadvezetőség a Róth II. rendszerű ismétlőpisztoly mellett döntött, mely már legközelebb az eddigi M,70,74 és M,98 rendszerű revolverek helyébe fog lépni. Az ismétlőpisztolynak a revolverrel szemben az az előnye, hogy sokkal könnyebb, egyszerűbben kezelhető és gyorsabb, meg biztosabb lövést tesz lehetségessé. A csapatok közül legalább a lovasságot szerelik fel az új pisztolyal.

— **A Kocka-féle állatsereglet** az országos vásár alkalmából hozzánk is ellátogatott s naponta kétszer tart előadást idomított fenevadjaival. Az állatsereglet nálunk bizony újdonság-számba megy s ki-ki jól teszi, ha a ritka példányú vadállatokat és a velük való érdekes cirkuszi mutatványokat megtekinti.

— **Pocsolyába fult gyermek.** Sövényházán Izsák Ádám odaváló lakos 3 éves Ferenc nevű gyermeke játékközben beleesett egy pocsolyába. A kis fiú, mire segítségére mentek, megfuladt.

— **Az időjárás és a gabonapiac.** A gabonaárak újra emelkednek. Ezt az áremelkedést a hosszantartó szárazság okozza. Sok helyütt a gabonavetések újra kiszáradtak, mert a magszemek a rendkívül száraz talajban nem tudtak kifejlődni. Ha a szántóföld a közel jövőben nem kap esőt, a szárazságnak nagyon szomorú következményei lesznek. Nem csak nálunk, de egész Ausztriában is panaszkodnak a szárazság miatt s a kedvezőtlen mezőgazdasági helyzet odaát is emeli a gabonaárakat.

— **Az öreg karja és a „nemakarja“.** Az öreg dijnok, a mindig kedélyes Józsi bácsi, elesett a lépcsőházban és megütötte a karját. Másnap az irodában, ahol gépiessen kellett írnia, sehogy sem ment neki a munka és tehetetlenségében így monologizált:

— Tegnap nemakaromra úgy a karomra estem, hogy ma hiába akarom, nem olyan a karom, mint akarom.

— **Őszi országos vásárunk** első napja ma zajlott le. Ma csupán jószágvásár volt, amelyre elég sok szép jószágot hajtottak föl, de bizony a kínálattal sehogysem állott arányban a vétel. Holnap, vasárnap lesz a kirakodó-vásár, amely az előjelekből ítélve, nagy forgalmunak ígérkezik.

— **Gyujtogató tűzoltók.** Sietünk kijelenteni, hogy nem a mi barbár, csikós, kanász és jogászokból álló országunkban találtattak a tűzrendészet ezen érdemes, hivatásos katonái, hanem a művelt, tulfinomult Németországban, hol a köpenicki kapitányhoz méltán sorakoznak a százsországi Siebenlehn

tűzoltói. A dolog úgy történt, hogy a kupak-tanács a város újjáépítését határozta el, s mindenestre eredeti módon abban állapodtak meg a polgármester parancsnokkal együtt, hogy a szabályozási vonalba eső épületeket egyszerűen felfogják gyujtani. S megkezdődött a tervszerű gyujtogatás; nap-nap után munkába állott a derék csapat s kő kövön nem maradt. Végül is kiderült a praktika s hurokra került a tűz-gyujtó önkéntes csapat.

— **A takarmányhiány enyhítése.** A hosszantartó őszi szárazság egyik káros következménye gyanánt az ország számos vidékén már is érezhető takarmány szűke mutatkozik. Ezen bajon enyhítendő a földművelésügyi miniszter az összes kincstári lomb Erdőkben a takarmányozó célra szolgáló lomb szedést, valamint az alom-szedést díjtalanul megengedte. Nemkülönben fölhatalmazta az illetékes hatóságokat, hogy a törvény hatósági, községi stb. erdőkben hasonló engedelmeket adhassanak. Ugy halljuk, hogy a földművelési miniszter példáját számos magánbirtokos is követni fogja. Azonkívül még arról is intézkedett a miniszter, hogy ország-szerre mihamarább összeirassék és jegyzékbe foglalva anak idején közzétéssék, hogy hol, kinél, mennyi és miféle eladó takarmány van készletben.

— **Kérdés.** — Papa, kérem, a főzőiskolában ma diplomát kaptam, hát főztem neked ma valamit.

— Ez az?

— Ez! Találd ki, hogy micsoda.

— Talán a diplomádat főzted meg?

— **Kilószámra vett menyasszony.** Tuzsér községben a közelmúlt napokban a menyasszonyszerzés érdekes módját választotta egy tuzséri legény. Menyasszonyát az örömszülők és két tanu jelenlétében mázsálóra tette és pontosan megállapította testsúlyát. A mázsálás műveletére tudniillik azért volt szükség, mert a menyasszony kilónként három forintot tartozott fizetni vőlegényének hozományul. Szerencsétlenségére a vőlegénynek a menyasszony a könnyebb súlyuk közé tartozott, csekély 43 kilót nyomott s így összesen 129 forintot tartozott fizetni a leány apja.

Uj erőt ad

a SCOTT-féle Emulsio akkor is, mikor más szer már nem használ. Mindig veszélyes kétes értékű szerekkel kísérletezni, amikor az ember egészségéről van szó.

Gyengeség esetében

Az Emulsio vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

különösen lábadozóknál vagy vérszegénység, tüdőbaj, túlterhelt munkából származó betegségek folytán az elővigyázatos ember azonnal ahhoz a szerhez folyamodik, mely számtalan esetben, kivétel nélkül hatásosan és biztosan gyógyítja a gyengeséget. Ez a szer a SCOTT-féle Emulsio. Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható a gyógyszerárakban.

— A képes levelezőlap. Az illusztrált levelezőlapot két évtized előtt alig ismerték. Akkortájt még többnyire tráfás kártya jellegű volt és rajta ábrázolt képek is kivitel dolgában is nagyon kezdetlegesek voltak. Az idők folyamán a jobb és finomabb kivitel érvényesítése is kívánatosnak bizonyult, amiből folyólag a gyárosok a már akkor is tökéletes fotomechanikus eljárások igénybevétele mellett nemcsak tréfás, de művészies genre- és anxi-kártyák gyártását is felvették üzemeikbe. Különösen nagyfoku alkalmazásnak örvendett akkoriban e téren a fénynyomás, mert az időben ez az egyetlen eljárás volt, amelylyel féltónusu képeket jó kivitelben és olcsó áron lehetett előállítani. Az illusztrált levelezőlapok kereslete a kivitel lényeges megvalósulásával arányosan emelkedett, aminek megvolt azután az a sajnálatos utóhatása, hogy a minőség rosszabb lett, aminek az az oka, hogy a fénynyomás nagy tömegek egyenlő előállítására nem alkalmas. Ha a fénynyomólapot nagyon kihasználják, akkor hol világos, hol meg nagyon sötét nyomatok keletkeznek, a finomságok elvesznek és a fények maszatossá lesznek. Ilyen körülmények között a levelezőlap gyártás terén észlelt fellendülés biztosítására olyan új eljárást kellett az ügy-szolgálatába szegődtetni, amelynek segítségével a fokozottabb igények kielégíthetők lettek. Ilyen eljárás a fényképi uton történő bromézüstnyomás.

— A garabonciás diák. Ujabban azt vitatják, hogy a garabonciás diák garabós diák volna, vagyis mendikás diák, aki hirtelen a konyhában terem garabójával. Rég kimutatta Szarvas Gábor, hogy a garabonciás a középkori olasz gramanzá-ból származik; ez örögi mesterséget jelntett s nem egyéb mint a görög-latin vecromantia, vagyis halottakról való jóslás.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

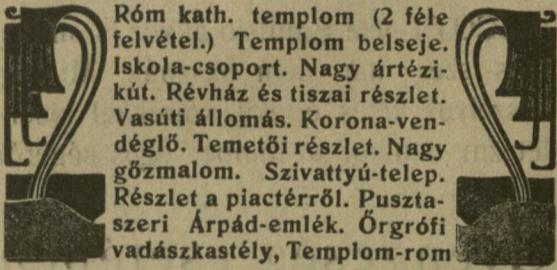
Legújabb!

Gyönyörű platina nyomatú

saját felvételi

mindszenti képeslapok

ugymint:

Róm kath. templom (2 féle felvétel.) Templom belseje. Iskola-csoport. Nagy ártézükút. Révház és tiszai részlet. Vasúti állomás. Korona-vendéglő. Temetői részlet. Nagy gőzmalom. Szivattyú-telep. Részlet a piacterről. Pusztaszeri Árpád-émlék. Órgrófi vadászkastély, Templom-rom

darabonként 8 fillérért kaphatók:

Horváth Antal

könyv- és papirkereskedésében.

Nagy raktár mindenféle zsánerű és kiviteli képeslevelezőlap-ujjdonságban

Meghívó.

A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet

1907. évi november hó 3-án
(vasárnap) délután 2 órakor
a szövetkezet helyiségében

Rendkívüli közgyűlést

tart,

melyre a részvényeseket
tisztelttel meghívja

AZ IGAZGATÓSÁG.

TÁRGY:

- 1) Az Országos Központi Hitelszövetkezet kebelébe való belépés iránti intézkedés.
- 2) Az alapszabályok módosítása.

Szecskaavágó.

Egy jókarban levő, keveset használt szecskaavágó-gép eladó Robicsek Mór kereskedőnél.

Egy értelmes, jó fiú,

aki néhány polgári iskolát, de legalább is 6 elemi osztályt jó sikerrel végzett, tanulónak felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

Ház-eladás.

Özvegy LATYÁK MÁTYÁSNÉ Kossuth Lajos-utca 58. számú háza örök áron eladó. Értekezhetni a tulajdonossal. 2—2

SZEGEDI IPAROSSZÖVETKEZET, MINT AZ ORSZÁGOS KÖZPONTI HITELSZÖVETKEZET TAGJA

BUTORCSARNOKA

ajánlja a butorvásárló közönségnek DÚSAN FELSZERELT ASZTALOS ÉS KÁRPITOZOTT BUTOR-RAKTÁRÁT, hol állandóan a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig

több száz szobaberendezés

van készletben.

Ugy költségvetéssel, mint kézi rajzokkal készségesen szolgálunk.

Szegedi Iparosszövetkezet

Telefon-szám: 455.

Aradi-utca 6.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrassy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári áron.

Gyönyörű képeslap-ujjdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!